

ČÁRKA V SOUVĚTÍ

<p>VĚTY HLAVNÍ ODDĚLIT OD VĚT VEDLEJŠÍCH X POUHÉ SROVNÁNÍ</p>	<p>Protože slunce svítilo, bylo hezky. VV MUSÍ BÝT ODDĚLENA ČÁRKOU! od HV</p> <p>Slunce hrálo víc na jihu než na severu. <i>v tomto případě se jedná o větu jednoduchou, kde je než na severu pouhým srovnáním, neboť už není nikde obsaženo jiné sloveso, aby mohlo jít o souvětí</i> VE SROVNÁNÍ NIKDY ČÁRKU NEPÍŠEME!</p>
<p>VĚTY HLAVNÍ ODDĚLIT OD VĚT HLAVNÍCHCH POKUD NEJSOU VE SLUČOVACÍM POMĚRU +)1</p> <p>X</p> <p>VÍCE VĚT VEDLEJŠÍCH VE SLUČOVACÍM POMĚRU</p>	<p>Zítرا nepřijedu, neboť jsem nemocný. <i>(poměr příčinný)</i></p> <p>Jsem nemocný, a proto zítرا nepřijedu. <i>(poměr důsledkový)</i></p> <p>Nejsem nemocný, ale zítرا nepřijedu. <i>(poměr odporovací)</i></p> <p>Nevěřil mu, dokonce ho i pokáral. <i>(poměr stupňovací)</i></p> <p>Nevěřil mu, nebo ho pouze pokáral. <i>(poměr vyločovací)</i></p> <p><i>VH v jiném než slučovací poměru</i> MUSÍ BÝT ODDĚLENA ČÁRKOU! od HV +)1</p> <p><u>!STENÉ PRAVIDLO PLATÍ PRO NĚKOLIKANÁSOBNÉ VĚTNÉ ČLENY!</u></p> <p>Rozhodl se, že to tak bude a že o tom dále nebude diskutovat. <i>v tomto případě MUSÍ BÝT VŽDY ČÁRKA! před prvním spojovacím výrazem že, před druhým spojovacím výrazem že NIKDY ČÁRKU NEPÍŠEME!, protože jsou obě VV spojeny slučovací spojkou a</i></p>
<p>VĚTY NADŘAZENÉ OD VĚT PODŘAZENÝCHCH</p>	<p>Přijde čas, že se jaro zeptá, že se jaro zeptá, co dělat. <i>věta nadřazená (řídící) MUSÍ BÝT ODDĚLENA ČÁRKOU! od věty podřazené (závislé)</i></p>

<p>VĚTU VLOŽENOU ODDĚLIT OD VĚTY HLAVNÍ</p>	<p>K evropským velkoměstům, která mají metro, patří i Praha. <i>vložená VV (která mají metro) MUSÍ BÝT Z OBOU STRAN ODDĚLENA ČÁRKOU! od HV (k evropským velkoměstům patří Praha)</i></p>
<p>VYTÝKACÍ A ZESILUJÍCÍ VÝRAZY</p>	<p>Vlak se rozjel, právě když jsme vbíhali do nádraží. <i>vytýkací výrazy a výrazy zesilující jsou například: teprve, právě, zvláště před těmito výrazy MUSÍ BÝT VŽDY ČÁRKA!</i></p>
<p>DVA SPOJOVACÍ VÝRAZY, Z NICHŽ KAŽDÝ PATŘÍ K JINÉ VĚTĚ</p>	<p>Odpovězte hned, nebo kdyby to nebylo možné, alespoň do týdne. <i>v tomto případě MUSÍ BÝT VŽDY ČÁRKA! před prvním spojovacím výrazem (nebo kdyby) souvětí bez řazení dvou spojovacích výrazů za sebou vypadá takto: Odpovězte hned, nebo alespoň do týdne, kdyby to (jinak) nebylo možné. zde je zřejmé, že každý ze spojovacích výrazů patří do jiné věty</i></p>
<p>VÍCESLOVNÉ SPOJOVACÍ VÝRAZY</p>	<p>Závodili jsme, i když přelo. <i>víceslovné spojovací výrazy jsou například: i když, a tak, a proto, a tudíž před těmito výrazy MUSÍ BÝT VŽDY ČÁRKA!</i></p>

Zpracoval: Mgr. Petr Vojtěchovský